

просвѣта: почти всѣки празникъ, следъ черковенъ отпускъ, сж се събирали всички по-събудени граждани, държали се сказки и се подлагали на обсъждане разни обществени въпроси. По него време въ Цариградъ се издавали нѣколко български вестници и списания, които сж се получавали и чели въ салона на читалището. Скрытомъ сж се получавали и чели и нѣкои вестници и списания, издавани отъ българскитѣ емигранти въ Ромъния. Борбата на българския народъ противъ грѣцкото духовенство е засилила националното съзнание и надеждата за пълното му освобождение, а особено следъ като е билъ разрешенъ черковниятъ въпросъ въ полза на българитѣ. Херцеговинското въстание, броженіето въ Сърбия и Гърция и минаването отъ Влашко въ България едно следъ друго въ 1867 и 1868 год. четитѣ на Филипъ Тотя и Хаджи Димитра и Караджата и сраженията имъ съ турцитѣ близо до Севлиево — въ *Върбовка и Канлъдере*, а по-сетне и на Бузлуджа, — всички тия събития окуражили до толкова българската младежъ, че тя почнала сериозно да се приготвява за деня на своето освобождение. Легендата, че Филипъ-Тотю е билъ съ „муска“ и съ крила и затуй турцитѣ не сж можели да го победятъ и хванатъ, се носила отъ уста на ухо, а пѣснитѣ на Чинтуловъ, като: „Пламни, пламни, ти любовь гореща! Противъ турцитѣ да стоимъ на среща...“ се пѣли въ всѣка българска кжща, но тихо, за да не чуели турцитѣ. Разбира се, че и революционниятъ комитетъ въ Букурещъ е засилилъ своята дейность и пропаганда. Левски, Ангелъ Кънчевъ, Стефанъ Стамболовъ и др. почнали да кръстосватъ Северна и Южна България и да основаватъ мѣстни комитети за подготвяне общото въстание за политическото ни освобождение. Таквъ комитетъ е билъ основанъ и въ гр. Севлиево начело съ известния тогава буюнъ и интелигентенъ младежъ *Стефанъ Пешевъ* като неговъ председателъ, *Сава хаджи Ангеловъ* за секретаръ и *Йочко Карагьозовъ* за дѣловодителъ. Този комитетъ почналъ своята агитация и пропаганда не само въ града, но и въ всички български села, като създавъ и подготвилъ свои подкомитети, главно въ балканскитѣ села: Батошево, Ново-село, Кръвеникъ и др. И почнала се трѣскава дейность за събиране помощи за закупуване на барутъ, оржжие, царвули, мушамы и пр. Тукъ трѣбва да се отбележи, че мнозина отъ тогавашнитѣ севлиевски чорбаджии сж дали своята лепта за дѣлото. Опредѣлени били отдѣлни лица, които да приготвятъ фишечи и лѣятъ куршуми, а други — да поправятъ разваленитѣ оржжия. Съ приближаване времето за въстанието ентусиазмътъ на севлиевскитѣ младежи се е прогресивно увеличавалъ. Мнозина отъ тѣхъ, вънъ отъ града и въ нѣкои отдѣлни кжщи, почнали да се обучаватъ на военно изкуство. Пишещиятъ тия редове, като малко момче тогава, си спомня, да сж идвали нѣкои отъ виднитѣ севлиевски младежи-рево-